

Nr 127

Av herr Antby m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar om anslag till Bidrag till kostnader i samband med lantmäteri- och vägförrättningar m. m. samt till Bidrag till jordbrukets rationalisering.

Under punkterna 15 och 147 i nionde huvudtiteln föreslår departementschefen, att ett anslag på 225 000 kronor, som utgått som bidrag vid lantmäteriförrättningar för utflyttnings-, väganläggnings- och odlingskostnader i sammanhang med skiften, i fortsättningen skall utgå från reservationsanslaget för bidrag till jordbrukets rationalisering. Departementschefen hänvisar i sin motivering till jordbruksanslagsutredningens betänkande rörande jordbrukets inre rationalisering och till den särskilda proposition han ämnar avlämna i denna fråga.

Att märka är, att departementschefen intagit sin ståndpunkt innan ännu remissvaren på jordbruksanslagsutredningens betänkande avgivits. I fråga om överflyttande av ifrågavarande bidrag förelåg inte enighet inom utredningen, utan två ledamöter har avgivit reservation mot den föreslagna ändringen. Remissinstansernas inställning till dessa meningsskiljaktigheter är av särskilt intresse då, såsom i reservationen anföres, utredningen fattat sitt beslut utan någon som helst kontakt med lantmäteriorganisationen för efterhörande av dess syn på saken. Lantmäteriets synpunkter blir kända först när remissvaren avgivits. Departementschefen borde därför inte ha bundit sitt ståndpunktstagande utan kännedom om remissvarens innebörd.

Då emellertid så skett och anslagsäskandena gjorts utan avbidan på den särskilda propositionens avlämnande, vill vi, som ansluter oss till utredningsreservanternas synpunkter, hemställa att riksdagen avslår den föreslagna ändringen av anslagsanvisningen. För lantmäteriets möjligheter att genomföra skiftesförrättningar måste disponerandet av ett sådant anslag vara av stort värde. Skiftesförrättaren bör ha möjlighet att utan onödiga omgångar kunna erbjuda den ekonomiska hjälp, som av honom påkallade åtgärder kräver. Att detta anslag, som stått till lantmäteriets förfogande, inte i nutiden fått mindre betydelse framgår av den ökade medelsanvändning, som redovisas för budgetåret 1957/58.

För den yttre rationaliseringens genomförande är lantmäteriets medverkan av mycket stor betydelse. Det är därför enligt vår mening icke välbetänkt att genom borttagande av detta anslag från lantmäteriets disposition minska dettas möjlighet att göra sin insats. Särskilt är det mindre välbetänkt att göra en sådan förändring, som f. ö. knappast kan bidra till att

förbättra samarbetet mellan lantmäteri och lantbruksnämnder, då den framtida organisationen av rationaliseringsverksamheten på jordbrukets område ter sig så pass oviss. Vi hänvisar till vad riksdagens revisorer i sin berättelse över den år 1958 utförda granskningen yttrat i fråga om lantbruksnämnderna. Revisorerna föreslår, att en översyn företages rörande organisationens uppgifter och utformning. I det sammanhanget anser revisorerna att bl. a. bör prövas, huruvida förutsättningar finnes för överförande till lantmäteriorganisationen av de delar av lantbruksnämnderna, som närmast handhar den yttre rationaliseringen. Den av departementschefen föreslagna anslagsöverflyttningen går rakt stick i stäv mot dessa av riksdagens revisorer gjorda propåer.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,
att riksdagen

1) höjer förslagsanslaget till Bidrag till kostnader i samband med lantmäteri- och vägförrättningar m. m. för budgetåret 1959/60 med 225 000 kronor till 570 000 kronor, samt

2) gör motsvarande minskning med 225 000 kronor å reservationsanslaget för bidrag till jordbrukets rationalisering.

Stockholm den 22 januari 1959

Sven Antby

Einar Hæggbloom

Gust. Nilsson
i Göingegården

Rolf Eliasson

Hj. Ahman

Edvin Jacobsson

Sven Svensson
i Krokstorp

Lennart Stiernstedt

Sigvard Rimås